

त्रैपुरः, पुं, (त्रिपुर एव। स्वार्थे अण्।) त्रिपुर-
देशः। तत्पण्यायः। डाल्लः २ चैदः ३ चैदः
४। इति हेमचन्द्रः। ४। २२। (देशोऽर्थं
कामरूपस्य वीमाप्रदेशः। यथा, कामास्था-
तन्त्रे।

“कालेश्वरं श्वेतगिरिं त्रैपुरं नीलपर्वतम्।
कामरूपाभिधो देशो गणेशगिरिर्हृदि॥”
कालेश्वरं श्वेतगिरिं त्रैपुरं नीलपर्वतं यावत्॥
त्रिपुरस्य राजा। यथा, महाभारते। २। ३१। ५८।

“माद्रीसुतस्ततः प्रायाङ्गिन्यौ दक्षिणं दिशम्।
त्रैपुरं स्वश्रेष्ठत्वा राजानममितामसम्।
निजग्राह महाबाहुकरसा पौरवेश्वरम्॥”
तद्देशवासिनि, पुंभूतिः। यथा, मातुले।
११३। ५३।

“स्तोत्रलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिशास्तथा॥”
त्रिपुराधिष्ठितासुरभेदे। यथा, हरिवंशे।
१२६। ५४।

“वेणीवृतास्त्रैपुरा मायिनो वै
दग्धा चोरेण वितथान्ताः शूरेण॥”

त्रैलोक्यं, क्ली, (त्रिलोकी एव। चतुर्वर्णादित्वात्
स्वार्थे अण्।) त्रिलोकी। यथा, मार्कण्डेये।

“त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन
जातं त्वया समरहर्षिणि तेषु हत्वा॥”

त्रैलोक्यविजया, क्ली, (त्रैलोक्यस्य विजयो यस्याः।
एतस्याः सेवनेन हि त्रैलोक्यमधीनमिव प्रति-
भातीति ज्ञानात् तथालम्।) भङ्गा। इति
शब्दचन्द्रिका॥ भाट्ट इति ख्याता॥

त्रैविद्यः, पुं, (ऋग्वेदयजुर्वेदसामवेदरूपान्वितो
विद्या यस्येति त्रिविद्यस्ततः स्वाद्य अच्। यद्वा,
तिस्रो विद्या अधीते वेद वा। “तदधीते तद्देव।”
४। २। ५६। इति अण्।) त्रिवेदज्ञः। त्रिविद्या-
वेत्ता। यथा, मनुः। १२। १११।

“त्रैविद्यो हेतुकक्षकौ नैरक्तौ धर्मेपाठकः।
त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वं परिधत् स्याद्दशावरा॥”
(ब्रतविशेषे, क्ली। यथा, मनुः। २। २८।

“स्वाध्यायेन ब्रतैर्होमैस्त्रैविद्यो नैष्यया सुतेः।
महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मण्यं क्रियते ततः॥”
“त्रैविद्याख्येन च ब्रतेन॥” इति तट्टीकायां
कुल्लूकभट्टः॥ वेदत्रयप्रतिपाद्ये, त्रि। यथा,
भागवते। ६। २। २४।

“धर्मं भागवतं शुद्धं त्रैविद्यं गुणाश्रयम्॥”
“त्रैविद्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यं गुणाश्रयं यमदूतानां
धर्मम्॥” इति तट्टीकायां स्वामी॥

त्रोटकी, क्ली, रागिणीविशेषः। इति हज्जायुधः॥
त्रोटिः, क्ली, (त्रोटति भिद्यतेनेनेति। त्रोटि+
“अच् डः।” उणां। ४। १३८। इति डः।)

चक्षुः। कटफलम्। पक्षी। मीनभेदः। इति
मेदिनी। टे, १८॥

त्रोटिहस्तः, पुं, (त्रोटिचक्षुर्हस्त इव ग्रहणसाधनं
यस्य।) पक्षी। इति शब्दचन्द्रिका॥

त्रोटो, क्ली, (त्रोटि+कटिकारादिति वा ङीष्।)
त्रोटिः। इति शब्दरत्नावली॥

त्रौनं, क्ली, (त्रायते शिष्यते नियन्तरेनेनेति।
त्रैपालने+“अशिच्चादिभ्य इत्रौनी।” उणां।
४। १७२। इति उजः।) गवादिताडनदण्डः।

प्राञ्चनी इति ख्यातः। तत्पण्यायः। प्राञ्चनम् २
तोदनम् ३ प्रवययम् ४। गणस्य तोदनदण्डः।
तत्पण्यायः। वैयुक्तम् २ वैयुक्तम् ३ इत्यमर-
भरतौ॥ अखम्। इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादित्तिः॥ आरूपक्रिया। आधिभेदः।

इति संक्षिप्तसारे उणादित्तिः॥
त्रौक, ऋ ड गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भा-
आत्म-सकं-सेट्।) चतुर्दशसूरी। रेफमध्यः।
ऋ, अतुचौकत्। ड, चौकते। इति दुर्गादासः॥

त्राचः, पुं, (त्रौणि अचौणि नेत्राणि यस्य।
ततः समासान्तप्रत्ययः।) शिवः। इति
त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, महाभारते। ३।
१०६। ११।

“आसवाद महात्मानं त्राचं त्रिपुरमर्हन्म्”
दैत्यविशेषः। यथा, भागवते। ७। २। ४।
“भो भो दानवदैतेया हिङ्गुल्लङ्घ्यः शम्बरः॥
शूतबाहो! हयग्रीव! नमुचे! पाक! इत्यल॥”
नेत्रत्रयविशिष्टे, त्रि। यथा, महाभारते। २।
४३। ११।

“चेदिराजकुले जातस्त्राच एव चतुर्भुजः॥”
त्राचरः, पुं, (त्रौणि अचराणि यच्च।) घटकः।
इति त्रिकाण्डशेषः॥ (त्रौणि अकारोकार-
मकारात्मकानि अचराणि यच्च। प्रत्यवादी,
त्रि। यथा, मनुः। ११। २६६।

“आद्यं यत्त्राचरं ब्रह्म त्रयी यस्मिन् प्रतिष्ठिता।
स गुह्योऽन्यत्त्रिदशो यत्तं वेद स वेदवित्॥”
हृन्तोभेदे, क्ली। यथा, वाजसनेयसंहिता
याम्। ६। ३१।

“विष्णुस्त्राचरेण त्रींल्लोकादुदजयताडुष्णिवम्॥”
“विष्णुस्त्राचरेणाचरत्रयात्मकेन हृन्त्सा तान्
तादृशान् मनुष्यान् ऋषेभ्यः कथयाम्॥” इति
वेददीपे महीधरः॥

त्राङ्गटं, क्ली, (त्रिभिरङ्गैरुच्यते गम्यते इति।
त्राङ्ग+अट्+अप्। शकन्वादित्वादीनाम्।)
शिक्यभेदः। धौताङ्गनी। इति मेदिनी। टे, ४४॥

त्राङ्गटः, पुं, (त्रिभिरङ्गैरुच्यते गम्यते इति।
अट्+अप्।) धौताङ्गनी। शिक्यभेदः। ईश्वरः। इति हेम-
चन्द्रः॥

त्राङ्गनं, क्ली, (त्रयाणां अङ्गानां समाहारः।)
अङ्गनत्रयम्। यथा, कालाङ्गनं पुष्पाङ्गनं रसा-
ङ्गनम्। इति राजनिर्घण्टः॥

त्राङ्गगा, क्ली, (त्रिषु अङ्गसु मार्गेषु गच्छतीति।
गम+ङः।) गङ्गा। इति त्रिकाण्डशेषः॥

त्राङ्गकः, पुं, (त्रौणि चन्द्रस्यैवाभिरूपाणि अस्त्र-
कानि नेत्राणि यस्य। शिवः। इत्यमरः। १।
१। ३५॥ (यथा, ऋग्वेदे। ७। ५६। १२।

“त्राङ्गकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्॥”
“त्रयाणां ब्रह्मविष्णुब्रह्माणामस्त्रकः पिता॥” इति
ऋग्वेदभाष्ये सायनः।) एकादशरुद्राणामभ्य-

तमः। यथा, मातुले। ५। २६—३०।

“अनेकपादहिरणी विरूपाक्षोऽथ रैवतः।
हरश्च बहुरूपश्च त्राम्बकश्च सुरेश्वरः॥

सावित्रश्च जयन्तश्च पिनाकी चापराजितः।
एते ब्रह्माः समाख्याता एकादशगणेश्वराः॥”)

शिवांश्चन्द्रशेखरनामकपौष्कराजपुत्रः। यथा,
“एवं तिष्ठन्नामन्वानां गर्भं जातो यतो हरः।

अतस्त्वम्बकनामाभूत् प्रथितो लोकदेवयोः॥
स राजपुत्रः कौमारावस्थां प्राप यदा तदा।

सर्वेश्वरास्त्वापैतस्त्रयो जिष्णोस्तुल्यो बभूव ह॥
बले वीर्ये प्रहरणे श्लाघ्ये श्रौते च तत्समः।

नान्योऽभूत्पुत्रादूतः। नो वर मूर्खो भविष्यति॥
अभिषिच्यथ तं राजा कुमारं बलवत्तरम्।

दशपञ्चैकवर्षीयं सर्वराजगुणैर्युतम्॥
तिष्ठभिः सह भाग्याभिर्बन्धं पौत्र्यो विदेष ह॥

उद्धोचितक्रियां कर्तुं राजा परमधार्मिकः॥
गते पितरि राजा स वनवासं महाबलः।

सर्वो जितिं वशे चक्रेऽमाल्यैः स चन्द्रेश्वरः॥
आर्जुनोऽपि द्रुपदो भूत्वा राजभिः परिषेवितः।

अमरैरिव देवैर्लो विजहार श्रिया युतः॥
एवं पौत्र्यसुतो भूत्वा त्राम्बकः प्राप निर्वृतिम्॥

ब्रह्मावर्तार्कये रम्ये करवीराक्ये पुरे॥
इषद्वितीनदीतीरे राजा भूत्वा समोद ह॥”

इति कालिकापुराणे ४६ अध्यायः॥*॥
अन्यत् चन्द्रशेखरशब्दे द्रष्टव्यम्॥

त्राम्बकसखः, पुं, (त्राम्बकस्य महादेवस्य सखा
बन्धुः। “राजाहः सखिभ्यश्च” ५। ४। ६१।
इति टच्।) कुबेरः। इत्यमरः। १। १। ७१॥

त्राम्बका, क्ली, (त्रौणि चन्द्रस्यैवाभिरूपाणि
अस्त्रकानि नेत्राणि यस्याः।) दुर्गा। यथा,—
“सोमस्यैव नानास्त्रीणि यस्या नेत्राणि अम्बिका।

तेन सा त्राम्बका देवी तुविभिः परिकीर्तिता॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः॥

त्राहस्यः, पुं, (त्राहं चान्द्रदिनचयं स्पृशतीति।
स्पृश+पचाद्यच्।) त्रिदिनसूक्तः। तिथिचय-
स्यैवसूक्तमहः। इति ज्योतिषम्॥

त्राहस्यशं, क्ली, (त्राहं स्पृशतीति। स्पृश+
“इगुपधजेति” १। १। १३५। इति कः।)
त्राहस्यशं। तया च वशिष्ठः।

“एकस्मिन् सावने त्वङ्नि तिथीनां त्रितयं यदा।
तदा दिनचयः प्रोक्तस्तत्र साहसिकं फलम्।
फलमिति वैदिककर्मपरम्॥

अधिभासे दिनपाते यशुवि रवौ भास्वन्कृति
मासि।

चक्रिणि सुप्ते क्रूर्यन्तो माङ्गल्यं विवाहश्च॥
इति भीमपराक्रमः॥

दिनपाते दिनचये।
त्राहस्यशं नाम यदेतदुक्तं

तत्र प्रयत्नः कृतिभिर्बोधितः॥

विवाहयात्राद्युपपत्तिकर्म

सर्वं न कार्यं त्रिदिनसूत्रे तु॥

इति ज्योतिषात्मम्॥